

بسمعه تعالی

پروژه درس ساختمان گسسته

تهیه کنندگان: مهدی مردانی و

احمد رضا یزدانی

الگوریتم k-means

و image compression

مقدمه

روش‌ها و الگوریتم‌های متعددی برای تبدیل اشیاء به گروه‌های همشکل یا مشابه وجود دارد. الگوریتم-k میانگین یکی از ساده‌ترین و محبوب‌ترین الگوریتم‌هایی است که در «داده‌کاوی (Data Mining)» بخصوص در حوزه «یادگیری نظارت نشده» (Unsupervised Learning) به کار می‌رود.

معمولاً در حالت چند متغیره، باید از ویژگی‌های مختلف اشیاء به منظور طبقه‌بندی و خوشه کردن آن‌ها استفاده کرد. به این ترتیب با داده‌های چند بعدی سروکار داریم که معمولاً به هر بعد از آن، ویژگی یا خصوصیت گفته می‌شود. با توجه به این موضوع، استفاده از توابع فاصله مختلف در این جا مطرح می‌شود. آنچه اهمیت دارد روشی برای اندازه‌گیری میزان شباهت یا عدم شباهت بین اشیاء است که باید در روش‌های خوشه‌بندی لحاظ شود.

در خوشه‌بندی-k میانگین از بهینه‌سازی یک تابع هدف (Object Function) استفاده می‌شود. پاسخ‌های حاصل از خوشه‌بندی در این روش، ممکن است به کمک کمینه‌سازی (Minimization) یا بیشینه‌سازی (Maximization) تابع هدف صورت گیرد. به این معنی که اگر ملاک «میزان فاصله (Distance Measure)» بین اشیاء باشد، تابع هدف براساس کمینه‌سازی خواهد بود پاسخ عملیات خوشه‌بندی، پیدا کردن خوشه‌هایی است که فاصله بین اشیاء هر خوشه کمینه باشد. در مقابل، اگر از تابع مشابهت (Dissimilarity Function) برای اندازه‌گیری مشابهت اشیاء استفاده شود، تابع هدف را طوری انتخاب می‌کنند که پاسخ خوشه‌بندی مقدار آن را در هر خوشه بیشینه کند.

خوشه‌بندی k- میانگین (K-means)

الگوریتم k- میانگین یکی از پرکاربردترین الگوریتم‌های خوشه‌بندی می‌باشد. حرف k که در این الگوریتم وجود دارد به این واقعیت برمی‌گردد که این الگوریتم به دنبال تعداد ثابتی از خوشه‌هاست که بر اساس نزدیکی نقاط داده‌ای به هم تعریف شده‌اند. این الگوریتم ابتدا در سال ۱۹۸۷ توسط جی.بی. مک کوئین به وجود آمد. برای درک ساده‌تر این الگوریتم یک مثال ساده دو بعدی زده می‌شود (x_1, x_2) ولی روند کار برای بیش از دو متغیر (x_1, x_2, \dots, x_n) نیز همین‌گونه است.

مراحل k- میانگین (K-means)

مرحله یک:

در اولین مرحله، الگوریتم به طور تصادفی k نقطه داده‌ای را انتخاب می‌کند تا مثل هسته روی آن‌ها کار شود.

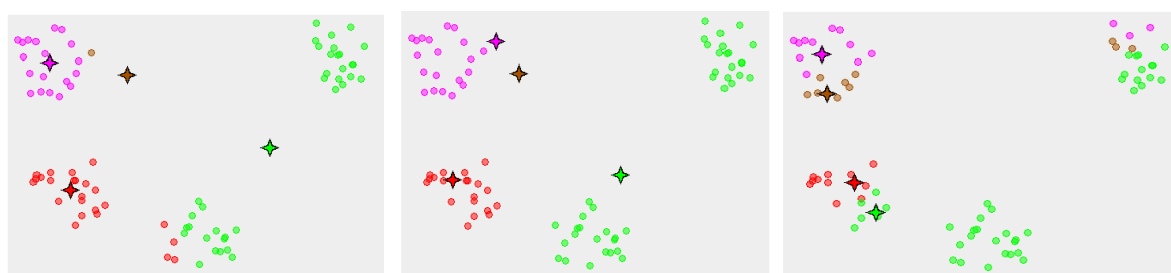
مرحله دوم:

در این مرحله هر داده را به نزدیک‌ترین هسته اختصاص می‌دهد. یک راه برای این کار یافتن مرز بین خوشه‌هاست. مرز بین دو خوشه به نقاطی گفته می‌شود که با هر خوشه فاصله یکسانی داشته باشند. (یادآوری: دو نقطه A و B را در نظر بگیرید، همه نقاطی که دارای فاصله مساوی با دو نقطه A و B باشند، بر روی یک خط قرار می‌گیرند که این عمود منصف خط واصل A و B می‌باشد). مرز خوشه‌های حاصل هم با خط‌های پررنگ‌تر نشان داده شده است که با خطوط منقطع، زاویه قائمه دارند. اگر از این خطوط به عنوان راهنما استفاده شود مشخص است که کدام اطلاعات به کدام هسته‌ها نزدیک‌تر هستند. در سه بعد این مرزها صفحات صاف خواهند بود و در n بُعد، صفحات مرزی $n-1$ بُعدی هستند. خوشبختانه، الگوریتم‌های کامپیوتری به راحتی می‌توانند مسائل چند بُعدی را حل کنند. بر اساس هسته‌های اولیه، این داده به خوشه‌ای که توسط هسته شماره ۲ کنترل می‌شود اختصاص یافته است، چرا که به آن هسته بیش از دو هسته دیگر نزدیک‌تر است.

مرحله سوم:

در این مرحله مرکز ثقل هر خوشه محاسبه می‌شود. این مراکز ثقل بهتر از هسته‌های اولیه برای مشخص کردن خوشه‌ها، عمل می‌کنند. یافتن مرکز ثقل تنها با به‌دست آوردن میانگین اندازه هر بُعد برای همه اطلاعات در خوشه انجام می‌شود.

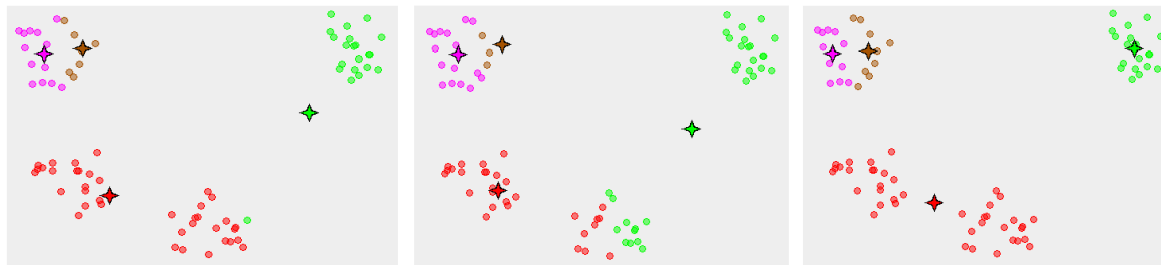
حال این مراکز برای تکرار بعدی الگوریتم، نقش هسته را بازی می‌کنند. مرحله دوم تکرار می‌شود و هر نقطه بار دیگر به یک خوشه با نزدیک‌ترین مرکز، اختصاص می‌یابد. این حلقه همین‌طور ادامه پیدا می‌کند تا دیگر هیچ تغییری در خوشه‌ها ایجاد نشود.

تکرار ۲

تکرار ۱

بخش مقدار دهی اولیه

تکرار ۳

تکرار ۴

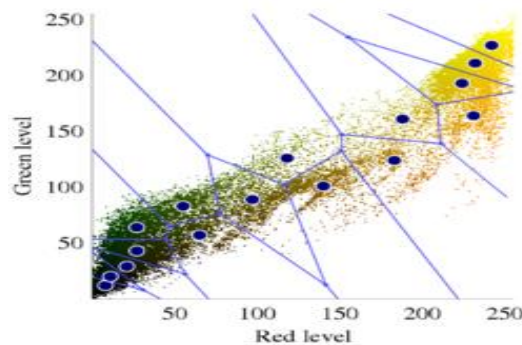
تکرار ۵

کاربردها

از الگوریتم خوشه‌بندی k - میانگین در بخش‌بندی بازار کسب و کار (market Segmentation)، دسته‌بندی مشتریان (Customer Segmentation)، بینایی رایانه‌ای (Computer Vision) و زمین‌آمار (Geostatistics) استفاده می‌شود. برای مثال در تشخیص تعداد رنگ و یا فشرده سازی تصاویر برحسب رنگ‌ها می‌توان از این الگوریتم‌ها استفاده کرد.

در تصویر بالا گل رز زرد رنگی دیده می شود که در یک محیط سبز قرار گرفته است. با استفاده از الگوریتم های خوشه بندی می توان تعداد رنگ ها را کاهش داده و از حجم تصاویر کاست. در تصویر زیر دسته بندی رنگ های گل رز دیده می شود.

در این تصویر، هر طیف رنگ براساس میزان رنگ قرمز و سبز، بوسیله سلول های ورونوی (Voronoi Cell) تقسیم بندی شده است. این تقسیم بندی می تواند توسط الگوریتم ها خوشه بندی k - میانگین صورت گرفته باشد. در کل تصویر نیز، طیف رنگ های مختلف برای تصویر گل رز در یک نمودار ورونوی (Voronoi diagram) نمایش داده شده است که خوشه ها را بیان می کند.

معایب و مزایای خوشه بندی k - میانگین

از آنجایی که در این روش خوشه بندی، محاسبه فاصله بین نقاط توسط تابع فاصله اقلیدسی انجام می شود، از این الگوریتم ها به صورت استاندارد، فقط برای مقدارهای عددی (و نه ویژگی های کیفی) می توان استفاده کرد. از طرف دیگر با توجه به محاسبات ساده و سریع آن ها،

پركاربرد و موثر است. از طرف ديگر نسخه‌هاي تعميم يافته از روش خوشه بندي-k ميانگين نيز وجود دارد كه با توابع فاصله ديگر مانند فاصله منهن و يا فاصله‌هايي كه براي داده‌هاي باينري قابل استفاده است، مراحل خوشه بندي را انجام مي‌دهد.

به منظور ارزيابي نتايج خوشه بندي از معيارهاي متفاوتي كمك گرفته مي‌شود. ممكن است از قبل برچسب خوشه‌ها مشخص باشد و بخواهيم كارايي الگوريتم را با توجه به مقايسه برچسب‌هاي واقعي و حاصل از خوشه بندي، اندازه گيري كنيم. در اين حالت، شاخص‌هاي ارزيابي بيروني، بهترين راهنما و معيار براي سنجش صحت نتايج خوشه بندي محسوب مي‌شوند. معمولاً به اين برچسب‌ها، استاندارد طلایي (Golden Standard) و در كل چنين عملي را ارزيابي Benchmark مي‌گويند. براي مثال شاخص رند (Rand Index) يكي از اين معيارها و شاخص‌هاي بيروني است.

از طرف ديگر اگر هيچ اطلاعات اوليه از ساختار و دسته بندي مشاهدات وجود نداشته باشد، فقط ملاك ارزيابي، مي‌تواند اندازه‌هايي باشد كه ميزان شباهت درون خوشه‌ها و يا عدم شباهت يا فاصله بين خوشه‌ها را اندازه مي‌گيرند. بنابر اين براي انتخاب بهتر و موثرترين روش خوشه بندي از ميزان شباهت درون خوشه‌ها و شباهت بين خوشه‌ها استفاده مي‌شود. روشي كه داراي ميزان شباهت بين خوشه‌اي كم و شباهت درون خوشه‌اي زياد باشد مناسب‌ترين روش خواهد بود. اين معيارها را به نام شاخص‌هاي ارزيابي دروني مي‌شناسيم. به عنوان مثال شاخص نيمرخ (silhouette) يكي از اين معيارها است كه شاخصي براي سنجش مناسب بودن تعلق هر مشاهده به خوشه‌اش ارائه مي‌دهد. به اين ترتيب معياري براي اندازه گيري كارايي الگوريتم خوشه بندي بدست مي‌آيد.

تابع الگوریتم k-means بر روی عکس

```
def kmeans(the_data,k=3,q=20):
    import random
    ks = []
    for i in range(k):
        ks +=
    [[random.randint(0,255),random.randint(0,255),random.
    randint(0,255)]]
    kpixels = {}
    for qq in range(q):
        for i in range(k):
            kpixels[i] = []
        for i in the_data:
            dist = []
            for j in range(k):
                dist += [int(((i[0] - ks[j][0])**2 +
(i[1] - ks[j][1])**2 + (i[2] - ks[j][2])**2 )** 0.5)]
            minn = 0
            for a in range(len(dist)):
                if dist[a] < dist[minn]:
                    minn = a
            kpixels[minn] += [i]
        for i in range(k):
            sum0 = 0
            sum1 = 0
            sum2 = 0
            nums = len(kpixels[i])
            for j in range(nums):
                sum0 += kpixels[i][j][0]
                sum1 += kpixels[i][j][1]
                sum2 += kpixels[i][j][2]
            if nums != 0:
                ks[i][0] = sum0 // nums
                ks[i][1] = sum1 // nums
                ks[i][2] = sum2 // nums
    new_data = []
    for i in range(len(the_data)):
        for j in range(k):
            if the_data[i] in kpixels[j]:
                new_data += [ks[j]]
                break
    return new_data
```

تابع نهایی الگوریتم k-means

```
from PIL import Image
def kmeans(the_data,k=3,q=20):
    import random
    ks = []
    for i in range(k):
        ks += [[random.randint(0,255),random.randint(0,255),random.randint(0,255)]]
    kpixels = {}
    for qq in range(q):
        for i in range(k):
            kpixels[i] = []
        for i in the_data:
            dist = []
            for j in range(k):
                dist += [int(((i[0] - ks[j][0])**2 + (i[1] - ks[j][1])**2 + (i[2] - ks[j][2])**2)**0.5)]
            minn = 0
            for a in range(len(dist)):
                if dist[a] < dist[minn]:
                    minn = a
            kpixels[minn] += [i]
        for i in range(k):
            sum0 = 0
            sum1 = 0
            sum2 = 0
            nums = len(kpixels[i])
            for j in range(nums):
                sum0 += kpixels[i][j][0]
                sum1 += kpixels[i][j][1]
                sum2 += kpixels[i][j][2]
            if nums != 0:
                ks[i][0] = sum0 // nums
                ks[i][1] = sum1 // nums
                ks[i][2] = sum2 // nums
    new_data = []
    for i in range(len(the_data)):
        for j in range(k):
            if the_data[i] in kpixels[j]:
                new_data += [tuple(ks[j])]
                break
    return new_data

name = input("enter your image name ")
colors = int(input("how many colors do you want? "))
img = Image.open(name)
img = img.convert("RGB")
f_data = img.getdata()
the_data = []
for i in f_data:
    the_data += [i]
new_data = kmeans(the_data,colors)
img.putdata(new_data)
img.save("new_image.jpg")
```


نمونه عملکرد تابع:

قبل از اجرای الگوریتم:

بعد از اجرای الگوریتم:

Sources

- 1. <https://avalform.com/%D8%A7%D9%84%DA%AF%D9%88%D8%B1%DB%8C%D8%AA%D9%85-k-means-%D8%A2%D9%85%D9%88%D8%B2%D8%B4-%D8%AA%D8%B5%D9%88%DB%8C%D8%B1%DB%8C/>.**
- 2. <https://blog.faradars.org/k-means-clustering-algorithm/>.**